

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Gjerdal, Stod og
Henning sokn av Sparbu

Emne: Beit og Brom

Bygdelag:

Oppskr. av: Anten Strugstad

Gard:

(adresse): Box 63, Steinkjer.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Ja

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Bonde Ole Finstad, Stod og Ola J. Ryan, Henning, Bagg, 65 år.

SVAR

Beit har vore mykje, men nå er dei få som mykta det. Det er is av bjørk og bar med Prækstry av gran som har vore mest mykta.

Nokon særskilt slede til bruk for hending i beit, veit ein ikkje om. Vart brukt aln, laugstede.

Det var utpå etterjuls vintren det vart henta beit. Dei som hadde bjørk til vinter ved sok heim heile bre og hagg av Kvistane til beit heime på nedskulhaugen. Dei brukte då òg når dei henta beit. Når dei tok av beit i skogen brukte dei ein laugsigd.

Det er sann og geit som får dette foret finstakka for seg sjølv. Geit var også slept ut til risthaugen der dei sjølv forsynte seg, ignaga av sjølv.

Laugfredags skikken er ukjent her.

Under siste verdenskrigen tok
ein til med hending av beit.
Tyskerne tok ut så mye høg og
halm at det vart vårknipe.
I Stad henta dei også barkvitt
av gran og hakka til kjerne då.
Det viste seg under krigs-
tida at mofjøl beit og bar
var til god hjelp for å berga
skråter over det ein her kallar
vårknipa.